

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1382/2022
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радица Костадиновић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5139/20 од 07.04.2021. године, на седници одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5139/20 од 07.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 5139/20 од 07.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1333/19 од 24.10.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе као у поднеску тужилаца од 11.09.2019. године. Ставом другим, трећим и четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени да им на име неоснованог обогаћења због умањења пензије за износ поштарине исплати: за тужиљу АА, за период од 08.01.2014. године до 06.02.2019. године износ од 9.176,53 динара, за тужиљу ББ, за период од 09.01.2014. године до 08.01.2019. године износ од 9.051,62 динара и за тужиоца ВВ, за период од 06.01.2014. године до 06.02.2019. године износ од 9.326,05 динара и то појединачне месечне износе са законском затезном каматом почев од дана доспелости наведених износа до коначне исплате све ближе наведено овим ставовима изреке. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 5139/20 од 07.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда у ставовима другом, трећем, четвртим и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију из свих законом прописаних ревизијских разлога, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о исплати мање исплаћене пензије, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужилаца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споривима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 22.01.2019. године. Вредност предмета спора побијеног дела је 9.326,05 динара, што је највиши износ јер тужиоци нису нужни јединствени супарничари.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић